

USUS E VERSU XIV.

(1) Deus novit constitutionem nostram perfectissimè: adeoque nec plura requirit, nec plura imponit, quàm quod filii ipsius (alia irrogenitorum ingratorumque ratio, à quibus totum reposcitur debitum, Matth. XVIII, 34.) ferre queant: 1. Corinth. X, 13.

(2) Meminerimus etiam nos ipsi, pulvereos nos esse; Gen. II, 7. III, 19. XII, 19 adeoque caveamus scilicet, securitatem, &c.

USUS E VERSU XV.

(1) Gramen floresque agri semper nos commonefaciant status proprii. Quid jucundus horum aspectus contra grandinem, ventos, falcem, &c. quid tua, o homo, formositas contra mortem? quam cito, irreparabiliter, totaliter eadem nos pessundat? Huc

[2] Vita dierumque nostrorum brevitatis & incertitudo: Pf. XXXIX, 7. &c.

USUS E VERSU XVI.

(1) De ventis physicè.

(2) Mortis violentia, inopinus ortus, temperiei omniumque mutatio, nec non adjuncta & effecta alia per Ventos exprimentur egregiè.

(3) Ex oculis hominum eripimur per mortem penitus, ne vestigiò quidem superstitè.

USUS E VERSU XVII.

(1) Gratia Dei caret initiò ac fine, non instar hyemis verisque suas patitur vices, sicut in hominum peccatoribus, non degenerat in tedium, sed semper bene cupit mortalibus? Exod. xxxiv, 6. 7. Psalm. C, 5, cxxx, 7. De gratia Dei præveniente, concomitante, subsequente, &c. in L. de Deo ibidem.

(2) De Dei Justitia.

(3) Hæc ipsa & gratia & Justitia est apud pios velut hæreditaria, in filios filiorum.

USUS E VERSU XVIII.

(1) Temeritas summè exitialis est, abuti Dei gratia;

A Sir. V, 4. seqq. cum discretè adeo limitetur ad fœderis observatores.

(2) De fœdere vid. L. de pactis, nec non de Baptismo.

(3) Observandum fœdus memoriâ, mente, opere.

(4) Recolenda Dei mandata, non ut solum scias, sed ut facias. Multi dicunt, & non faciunt: Matth. XXIII, 3. XXI, 30. Luc. XII, 47.

USUS E VERSU XIX.

[1] Solium seu imperium Dei cœlestè nil penitus metuere habet ab his terrestribus.

[2] Firmatum est satis: tyranni nil mutabunt, neque demones universi.

[3] Sub se complectitur universa: facere potest, quæ vult: Pf. CXV, 3. CXXXV, 6.

USUS E VERSU XX. & XXI.

(1) De angelorum natura, robore, ordinibus, sanctitate, obsequio, in L. de Angelis.

(2) Benedicere hi jubentur non per imperium, sed ut nos in hoc officio suos agnoscant socios, nostramque sic deprehendant alacritatem fervidam. Vide Jesa. VI, 3. Apoc. IV, 8. Luc. II, 14.

(3) Angeli facientes Dei verbum, vocemque ejus auscultantes promte, excitent in nobis obsequium simile indefessum & sincerum.

(4) Ministrandum Deo pro ratione vocationis & jussorum, Vide Hierarchicos statûs.

(5) Sicut Angeli ministrant hominibus; Gen. xxxi, 2. Pf. xxxiv, 8. Ebr. II, 14. ita nos potius ministrare tenemur proximo: Gal. V, 13. 1. Pet. IV, 10.

USUS E VERSU XXII.

(1) Diversimodè laudant irrationales & rationales creaturæ.

[2] Loci regiminis divini sunt sane quàm plurimi. Nullus locus ad laudes precesque jam ineptus: 1. Tim. II, 8.

(3) De laudum officio vid. præc. II.

C

PSALMI CIV. DISPOSITIO.

Magnificus Creator. Cosmographia Davidis. Schola naturæ.

EXordium Psalmi continet (1) excitationem ad Dei laudes: benedic anima mea Domino: (2) Rationem generalem: valde magnus es: honore atque gloria indutus es: v. 1.

II. Commemoratio magnorum Dei operum quodammodo ad dies creationis respectum habet: ita, ut quoad diem primum recensatur lucis productio: operiens se luce quasi vestimento: v. 2. Quoad diem secundum:

(1) expandit cœlum tanquam auleum: v. 2. (2) aquis contignavit cœnacula superiora: quibus porro subnectuntur quædam cognata; (3) nubes condidit currum suum: (4) incendit super alis venti: v. 3. (5) angelos suos fecit spiritus, ministrosque ignem flammantem: vers. 4.

Quoad diem tertium: (1) Fundavit terram super basibus suis immobilem: v. 5. (2) Aquas, quæ terram undique operiebant, verbò suò abegit: vers. 6. 7. ita ut (3) montes vallesque locis suis prodirent: vers. 8. (4) Terminum aquis semel datum fixum decrevit: v. 9. (5) fontes cum fluminibus inter montes decurrentibus, ordinavit: vers. 10. Hæc ipsa commendat porro ab usu, pro potandis animalibus, & feris & cicuribus, vers. 11. pro avibus, juxta illa nidulantibus cantantibusque: vers. 12. (6) Aquis supernis seu pluvialibus: irrigat montes nec non terram reliquam: v. 13. (7) E terra pro hominibus brutisque producit gramina, herbas, &c. v. 14. item (8) vinum atque panem: v. 15. (9) Conservat ar-

bore s